

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrta leta razmeroma; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drago prevozništvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne števe se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuju, gledališko postopje števe 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali toliko, se ne vrača. Uredniški nabiralec je vsak teden zvečer.

Za ostanila uredništvo ni odgovorno. Cena ostanila abonentov je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem ostanilu se cena primerno zniža.

Štev. 50.

V Ptuju v nedeljo dne 12. decembra 1909.

X. letnik.

'Straža' in 'Slov. Gospodar' pred sodiščem.

V zadnji številki smo popisali nakratko sodnijsko razpravo, ki se je vršila predpreteklo sredo in je končala z obodno dopisnika "Straža" franciskana P. Anselm Murna na 6 tednov zapora, urednika Čenčiča pa na 40 K globe, odnočno 4 dni zapora. Sodnijska ta razprava je velezanimiva in zato jo moramo obširneje popisati. Podaja nam namreč dokaz, da rabijo prvaški listi v svojem boju najgrša, najpodlejša sredstva, samo da bi nasprotnika pobili. Naravnost demoralizirano se nam zdi to časopisje, ki pozabi na vse čednosti in dolžnosti poštenega lista in ki je bilo politične infamije! Naše mnenje je sicer, da tudi liberalci iz te sodnijske razprave niso čisti prihajali, nasprotno, tudi "narodne stranke" zaupniki igrali so prav klaverno, žalostno vlogo. Blamirali so se do kosti in dokazali, da je vsa njih "naprednost" in "liberalnost" le strašilo, le prazna pena, v kateri se opazuje k večjemu nekaj "narodnjaškega" strupa.

V naslednjem podamo glavne poteze sodnijske razprave. Predsedoval je sodniku deželno-sodni svetnik Moracutti. Tožnika nadučitelja Knafliča iz Kokarjev, ki je bil tudi sam navzoč, je zastopal načelnik "narodne stranke", celjski dr. Kuvovec. Toženega franciskana pater Anselm in t. zv. urednika Čenčiča je za zastopal ljubljanski (!) advokat dr. Pegan.

Toženci pater Anselm Murn ni bil navzoč. Zakaj ne, to sam Bog ve. Popoludne se je sodniku naznanilo, da je toženi pater v Mariboru. Pastil ga je po sodnijskemu slugi ukati. Suga pa je pri duhovnikih (!) izvedel, da se je bil pater Murn že ob pol 3. uri popoldne iz Maribora odpeljal. To pa je bila laž, navadna duhovniška laž, kajti resnica je, da se je pater šele ponoči ob pol 12. uri iz Maribora odpeljal in sicer v spremstvu zvestih svojih prič, mladih klerikalnih fantkov. Duhovniki so torej sodnijo nalagali! Drugi toženi, urednik (!) V. Čenčič je bil navzoč in si je s prednim smejanjem svoje brke iskal. Oba obtožena sta Kranjca. Pater Murn je bil l. 1875 pri Toplicah na Dolenjskem rojen. Danes je franciskan in katehet v Nacaretu. Čenčič, kateremu pravijo "urednik", je l. 1883 v Kranju rojen. Moč je že predkaznovan zaradi goljufije. Tožitelj je nadučitelj Knaflič v Kokarjih, znan po svojem narodnjaškem bujukanju. Predmet cele tožbe je sledeči: Učitelj Knaflič je razgabil prvaški politik liberalne vrste. Kot tak je vedno gonil občno Kokarje v narodnjaške boje, v rekurze in tožbe. Moč pa je tudi — in to je hvalosredno — protiklerikalen. Opazoval je m. dr. gospodarstvo graščanskega posestva ljubljanskega škofa Jegliča v Gornjemgradu. To gospodarstvo je na vsak način grozovito slabo in je danes posestvo tudi le pod sekvestrom. Semsterja je škofovo posestvo (pridelovanje lesa) kmetom zelo škodovalo. Zato je Knaflič s kmeti nastopil. Franciskan pater Anselm pa je bil tam vodja klerikalne stranke. In politikoval je s tisto zagriženo strastjo, kakor sploh farški agitatorji. Ko je izšel v "Narodnem dnevniku" članek, napisal je Murn takoj odgovor v "Stražo", katerega je podpisal s polnim imenom. V tem svojem članku je pater govoril o "prjatelju na Grču" (šola s Knafličevim stanovanjem), kateri da je potabil na svetopisemne besede: Prokleti naj bodoje podpihovanci in dvojezniki itd., kateri da je "bogaboječ in sicer tako, da se Boga ogiblje", kateri da je napravil neumnost itd. Tega predrznega članka si Knaflič ni pustil dopasti in je vsled tega tožbo vložil. Obravnava bi se morala že pred 3 meseci vršiti. To pa ni bilo mogoče, ker

sta se tožena pater Anselm in urednik Čenčič takrat poskrtila, tako da se jima ni moglo sodnijskega povabila dostaviti.

Urednik Čenčič je izjavil približno tole: Jar tr' st, ko je članek izšel, nisem razmer v savinjski dolini poznal (članke je pa le objavljaj ta postenjak!). Dotični dopis sem pogledal na hitro in sem ga oddal tiskarni. Kazmer v savinjski dolini še danes ne poznam (urednik je pa ta nevedni fantič še vedno!). Morda je bil s člankom tudi kdo drugi prizadet (!). Članek je bil podpisan in zato sem ga objavil. Pater Anselm je stalni dopisnik "Straže" (lep duhovnik!). Ko se je tega Čenčiča vprašalo, kje je bil takrat, ko se je imela prva razprava vršiti, ni hotel odgovoriti (skril se je, ker se je sodnijo bal!).

Pater Anselm se je pri zaslišanju zagovarjal, da z dotičnim člankom ni mislil na Knafliča, marveč na župana Praznika v Kokarjih. Sicer pa je njegov zastopnik hotel sklop temu dokaz resnice nastopiti.

Zanimivo je, da je Knaflič pred objavo pisemno "Stražo in 'Gospodara' posvaril, naj ga se napadeta, ker bi ju drugače tožil. Ko se je vprašalo zastopnika patera, kje da je bil ta začasa prve razprave, rekel je da v kletu v Ljubljani (tam ga pa niso našli). Sicer je pa zastopnik tudi zakrčkal: Nisem se ga držal za kuto!

Potem se je pričelo zaslihanje prič. Bilo jih je 71. Imeli bi dokazati, da je Knaflič "brezbožen" človek, ker ne hodi dosti v cerkev, ker je imel nezakonskega otroka, ker je neko školsko dekle potipal na prsih itd. Vse te priče niso prav nič vedele. Nasprotno, hvalile so nadeučitelja. Tako žalostno je malokdaj dokaz resnice v vodo padel... Iz zaslišanja prič naj omenimo le par točke: Nadeučitelj Praprotnik je izjavil, da daje župan Praznik le ime, Knaflič pa dela vse. To je pač župan štrouman, ki le figura, v resnici pa ni nič. Glavni povzročitelj narodnostnih bujskarij v Kokarjih je tedaj le Knaflič. Ko je dr. Pegan omenil Knafličevega nezakonskega otroka, je prišlo do škandala. Dr. Kuvovec je vpil: Jar protestiram! — poslušalci pa so se smejali. Zanimivo je tudi, da je Pegan hotel dokazati, da je Knaflič bujskal proti državnim oblastim, to pa začasa avstrijsko-srbske vojne nevarnosti. Lepi patrioti in lepi rodoljubi! Trije klerikalni fantički, nastavljeni pri škofovi žagi, naj bi dokazali, da se v članku ni na učitelja mislilo. Pravili so, da so govorili po izidu prvega članka v "Narodnem dnevniku" z županom Praznikom in da se je ta takrat za pisca delal. Fant Gornik je trdil, da je župan takrat rekel: "Jadaj smo ga: notri pritisknil!" fant Zagoren je rekel, da je župan dejal: "Jadaj smo ga smuknili!" tretji fant pa, da je rekel: "Jadaj smo ga dali!" Vsa trije drugače in vsi pod prisogo! Zanimivo je tudi, da je cela vrsta prič pod prisogo izjavila, da ne ve, kje je občinska pisarna v Kokarjih (!!!) Prav žalostno vlogo je igral tudi župnik Čas iz sv. Lenarta pri Laškem. Moč je imel že preje tožbe s Knafličem, a je vse prekalil in sam sebe na laž postavil. Pred sodnijo pa naj bi zopet proti Knafliču pričal... Najboljši vtis od vseh prič je napravil stari in pošten župnik Fischer. To je le moč, ki je pravi kristijan! Duhovnik stare, poštene kole! Povedal je, da se mu zdi gospodarstvo ljubljanskega škofa slabo. Pred leti enkrat je bil predsednik škoda, na katerem je Knaflič proti temu gospodarstvu nastopil. Zato pa mu je očital kaplan Žgank v sv. Jurju, da je pustil Knafliča govoriti. Pošten, star župnik se je moral od mladega politikujočega Kaplana okregati pustiti! Smešno je tudi, da je takrat učitelj Knaflič "narodne šoferje" za poštne avtomobile zahteval. Knafliču se menda tudi politično meša. Gosdar škofovega zavoda Cholnier je slučajno Nemec. Zato ga je Knaflič tudi vedno zasledoval in mu škodoval hotel.

Med zaslišanjem prič se je "redakter" Čenčič tako predržno in nesposobno vedel, da ga je moral predsednik na red opozoriti. Vsedel se je potem na obtožni stol in molčal.

Po razumeju so stavili sodniki vprašanja. Porotniki so se izrekli za krivdo. Pater Anselm Murn je bil nato na 6 tednov zapora, Čenčič pa na 40 K globe obsojen.

Druga razprava bi se imela vršiti na tožbo tajnika Armanda Graner proti župniku Gomilecku in uredniku Rakovecu "Slov. Gospodarja". V dotičnem članku se je pravilo o Granerju, da mu je nekdo pri agitaciji rekel: Prekleti smrkavec ud čudom žuda pa so se prvaški gospodje "ogibali". Mi ne vemo, kaj je vzrok temu čudnemu "ogibanju", ali na vsak način se — čudimo! Zakaj je Graner političnemu tajniku Gomilecku vse odpustil? "Redakter" Rakovec je bil takrat seveda bolan. Zato pa, ker ni poskal nadomestnika, bode se imel pred okrajno sodnjo zagovarjati...

Tako je končal ta dan, — ta žalostni dan za prvake na spodnem Stajerskem. Dokazal je v prvi vrsti propalost, nepoštenost političnih bojev v naših krajih. Vsi individui prvaške politike so nastopili prvaški učitelji, ki živi edino za narodnostno gonjo, ki pisari in pisari, medtem ko podpisuje neki "župan" njegove spise, — potem klerikalni franciskani, ki misli, da mu daje njegova kuta pravico, vsacega človeka osebno žaliti, — klerikalni mladeniči, ki pričajo, da se Bogu smili in druge "pučce", ki nikdar "nič ne vejo", — klerikalni duhovnik, ki preklicuje lažnive svoje trditve in jih ob prvi priliki zopet ponavlja — prva in doktor, ki se ne skrampje, očitati svojemu nasprotniku (tudi prvaku) deželno izdajstvo — itd. itd. Žalostna slika naših razmer! In ti ljudje, ti slabi ljudje se potem združujejo, da bojskajo proti naprednjakom, ki hočejo v miru z Nemci za zboljšanje našega položaja delovati! Ti ljudje hočejo, da bi se pričel boj na nož naroda proti narodu!

Umazano svoje perilo so prvaki pred sodnijo prali! In zdaj jih vsa javnost pozna...

Dopisi.

Polčane. Četrtek, dne 25. p. m. je bila pri nas gostija. G. Franc Vodenik si je namreč pripeljal lepo, mlado gospo iz Rogoze pri Hočah. V sredo je bila v Hočah poroka in v hiši neveste v Rogozi gostovanje. Četrtek pa nje nadaljevanje na domn g. ženina. Vse je bilo veselo in židane volje, kar se zvečer odpro duri in glej med goste stopi znani kaplan iz Hoč, Jože Kranjc. Prišel je z večernim vlakom naravnost iz Hoč, kjer so ga tamkajšnje volitve neki malo razburile. Misli si je, da bo dobro, gostijsko veselje uživati. Ko si svojo sveto jezo dobro potolaži, vstane, obleče obrazek v najlepše gubice, se sladko nasmeje ter nevesto začneja v deveta nebesa vzdigavati. Nevesta pa, vrta dušica, katere se vsako blinostvo studi, kratko odreže nagovornika premilo pesen, ter si nadaljevanje njegovega govora prepove. Krajec se je vsedel in se gostoval hladnokrvno naprej. Znamenito je namreč to, da Krajne sploh ni bil povabljen ter se je gostiji nasilil. V sredo je neki v Rogozi ravno tako naredil in se gostije kot nepovabljen udeležil. Se lahko misli, da se nevolja po tem takem sprožiti mora! Kdo bi ne zavidal tega gospoda zaradi njegove neznanske — "korajže".

Hoče. Občinske volitve. Dne 25. novembra so se vršile občinske volitve, katere so grozno razburjale volilce obeh strank, nemško-napredne

Kdor proda 10 koledarjev, dobi enega zastonj!

in prvaško-črne stranke. Da je bil lud boj, temu je kriv le edini kaplan Krajnc, kateri je agitiral že dva meseca prej ter hotel z vso silo spraviti Hoče v črno pest, pod farško haljo. Bahal se je širokoustno, da bo nemško stranko v vseh treh volilnih oddelkih zmel na drobno. Oh, kako ga danes hudo boli, da je vendar le prišlo drugače. Čeprav je Krajnc prekel vse ljudi, ki stopijo pod streho g. Stanitz, da jih naj žlak trofi, je pa vendar on sam tudi moral pod to nesrečno in nevarno streho, kajti volitve so se vršile ravno v Stanitz-ovi hiši. Ko je Krajnc stopil čez prag, so se mu blafe malo padle strešile, pa ko je bil enkrat srečno dospel v volilno dvorano se je v kottičah stisnil in tamkaj vestno protokoliral vsacega volilca. A njegova stroga kontrola, njegovi najsladkejši nasmejljaji nič niso pomagali. Krajnc je s svojo črno armado propadel z 36 glasovi, medtem ko je nemško-napredna stranka nabrala 46 glasov. Krajncov kaprol, Franc Roiko je divjal s svojim šimelnim kakor besen po vasi in vaseh, ter pobožne farške ovčice priganjal k volitvi — pa hvala Bogu vse je bilo zastoj — propadli so, blamaža jih spati ne pusti in jed jim še danes ne diši. Izvoljeni so v tretjem volilnem razredu gg. Paul Wernig, Anton Maleiner, Johan Stanitz in Vincenc Wabitsch. V drugem volilnem oddelku je prišlo do žrebanja in tukaj je bila usoda nam nemilo naklonjena, izžrebali so se trije črnihi in le eden, g. Karl Graschitsch od naše stranke. V prvem volilnem razredu sta od naše stranke izvoljena gg. Matija Kutscher in Franz Retschnig. Prišlo je tudi tukaj do žrebanja. Hoča je bila od nekdanj v rokah prvaško-farške stranke in ker se je ljudstvo začelo nekaj gubati in se branilo črne jarma, so gospodje poslali slovitega agitatorja kaplana Krajncu pred pol letom semkaj, da bi spet črne pod klerikalno-prvaško kapo stisnil, kar se je bilo osvobodilo. Pa vse zastoj — Hoča se je izmuznila Krajncovi zajaki in nikdar, nikdar več jo ne dobite več v vaš črni mošniček! — r.

Rogoza. Dragi „Štajerc“, ti si nam o gostiji Frangesch-evi in o kaplani Krajncu nekaj pravil. Pa ni bilo tako, je bilo malo drugače. G. Frangesch je namreč vedel, da mu polovica gotovo izostane, ako kaplana Krajncu povabi. Zato ga tudi ni povabil. Krajnc pa, ki ima debelo kožo in tanko vest, pa se je v svoji veliki požehi-vesti do gostije in nje sladkosti in dobroti sam povabil ter se gostiji kot nepovabljenec naravnost nasilil. Posledice tega so bile, da so najboljši prijatelji Frangesch-eve obitelji odgovorili svoj prihod ter se niso udeležili gostije. Se vidi, kako kaplana Krajncu ljubijo in častijo. Hoški farani in kristjani, pa se tudi vidi, da Krajncova značajnost ni kar bodi.

Podčetrtek. List „Štajerc“ je pisal že pred dolgo časa, da se podčetrška ura obrača tako, da mora ubogi delavec, trpin, svojim delodajalcem na dan oziroma na teden precej ur zastoj delati. Povzročitelj tega je sveda mežnar, ki obrača kazalce po svojem receptu. O tem je vedel tudi tukajšnji župnik, a izgovori so bili, da je turnska ura že stara, ter mora pešati. Kupili so novo uro. Pa žudno! Zjutraj je bila tudi ta ura s poštno uro vedno naprej, proti večeru pa vzadi za eno uro. Ravno tako se je godilo tudi pri podružnih cerkvah. Tudi tukaj so turnske ure na ta čuden način pešale! Kdo je temu kriv? Tisti, ki vedoma to delajo, in tisti, ki podpirajo. V sedanjem času pa nova ura dostikrat le stoji, ker čas poljskega dela je proč, mežnar pa rajši navija svojo živo uro! Župnik pa sprejema vizite neke Micke, ki mu prinaša razna izmišljena poročila, ter se pri kupici vina ugiiblje na eno in drugo. Župnika kuharica pa bodi po trgu, roti se in zagovarja fajmoštra, bolj ko žena svojega moža. Tudi uradne tajnosti so ji znane in jih raznaša med tržani okrog. Ima pač dosti pravice! Hm! — Ko pa pride zopet čas poljskega dela, namažite turnsko uro z oljem pravičnosti ter si zapomnite: Delavcem zaslužen plačilo odtrgovati je greh, ki vpije k Bogu za maščevanje.

Obiskovalec trga.

Grize pri Celju. Ljubi „Štajerc“! Resnica je, kar si zmiraj pisal, kako da pokajo klerikalne posojilnice in občine. Tudi pri nas se je začelo pokanje pri staremu županu Šulerju. On je bil klerikalni župan, on je bil krajni šolski načelnik,

on je bil cekmošter, on je bil cenilni mož. Povsod so ga „zvezarji“ volili: ja g. Šuler je sposoben za vse. Ja, ja, on je bil sposoben mož; občino in posojilnico je prav lepo vodil, pri šoli je poravnal svojo zmešnjavo. Zakaj le? Zato ker se je zbal! On sam pravi, da so mu sami klerikalci krivi njegovega prepada... Pa to je čisto lahko; on je napravil gostilno za same občinske kimovce, on je napravil klerikalne veselice, teatre, komedije, ja pa dobiček mu je Savinja proti Celju odnesla... Ko je nekdanji Franc Dolinar njemu občinski stolec oddal, je bil okrašen z 2740 kronami. Kakšnega je pa on oddal g. Piklu? Pravijo, da je 10.000 K dolga. Pa on se bo izrazil, da je šolo pugal: ja, ja, pa smo plačevali do 20%, doklad pri Dolinarju jih je pa bilo le 35%; kam so šli, da se ni nič plačevalo? Zakaj je bil Šuler zmiraj občini dolžan? Novi župan g. Pikel se je dobro poprijel za zanemarjene občine, Bog daj da bi dobro napredovala in pa da bi se bogatinska pekarija nehala... Več tuhtarjev.

Ilesenice na Gorenjskem. Dne 2. decembra t. l. sklical je najstarejši odborik g. Anton Treven vse občinske odborike na pogovor radi volitve staršinstva. Odborniki naše gospodarske stranke in odboriki napredne stranke so se večinoma vdeležili pogovora. A glej vraga klerikalci se niso hoteli odzvati vabilom g. Trevena in so razen Antona Čebulja vsi doma za pečo ostali. Pač nam je pa kaplan Karol Čuk neko izjavo, katera je bila prav zanimljiva za našo stranko skrpucana in podpisona od njega in od vseh ostalih klerikalnih odborikov in tudi od oštirja Franceta Kriveca, poslal in se nekako izrazil, da se še z nami (Savsko stranko) ne pogovarja še manj pa voli kompromisnega kandidata! — za katerega smo tudi mi sedaj bili. Ker nas klerikalci zničujejo in terorizirajo, bode sedaj vlada nove volitve razpisala. Vlada je vendar enkrat previdela, da ni mogoče drugače red v občini napraviti, kakor da razpiše nove volitve. A te volitve ne bode vedil niti kaplan Čuk in niti gerent, temveč sam vladin komisar. Tedaj smo po dolgem času vendar knof odvezali, ako ravno je dr. Sušteršič sam osebno hodil v Radovljico k glavarstvu beračiti; dr. naj še vse pri starem ostane. Ob enem smo pa tudi kaplana Čuka pri vladi prav toplo priporočili, da mu ona prav kako mastno farno skomandira. Klerikalci so nam iz njihno „Izjavo“ hribovsko hoteli nagajati, a v melih dreh se jim bodedo smejali, kako fino se bodejo na led vsedli. Tedaj še malo časa, potem pa napovemo vojsko vsem onim, kateri so nam dosedaj nagajali. Vi klerikalci pa pokličite ako hočete vse čuke, Zabukovece in daljnji fraterjev na pomoč; nič vam ne bode pomagalo, vrgli vas bodedo v ogenj, dokler ne bode konca vaše politike. Amen.

Lincoln Jil (Amerika) 20. novembra. Cenjeni gospod urednik! Precej vode je že preteklo v neizmerno morje od tistega časa, ko sem bral opis iz Severne Amerike. In tudi danes nimam nič veselja za poročati. Grozna katastrofa se je pripetila v rudniški jami blizu tukaj v mestu Cherri Hill, dne 13. novembra ob 3. uri popoldan od družbe St. Paul Coal Co. V tej jami nesreče se je prav dobro delalo in tudi zaslužilo, v imenovanem rovu je delalo okrog 565 premogarjev raznih narodnosti in od teh je bilo 18 Slovencev v groznem položaju usmrtenih; 384 premogarjev je ostalo v rovu, v katerega ne more priti rešilno moštvo, ker strahansko gori, zdaj so vse hodnike zamašili, da bi s tem ogenj zadušili. V tem rovu je največ delalo rudarjev iz Avstrije in Italije in od teh tudi okoli 50 Slovencev. Takaj v našem mestu smo še prav zadovoljni, ker niso tako nevarne jame, nas je okrog 40 Slovencev. Celi teden hodimo v te črne jame delat in na nedežo se pa skupaj zberemo pri kakem sodečku pive, ter si veselje delamo in še poleg kakšno slovensko zapojemo. Vse je dobro, samo da deklet tukaj nimamo slovenskih, da bi se ženili, si moramo kar sami kuhat. Oh! pa še zima bode prišla kmalo in kmalo tudi mastni „Post“. Tukaj sta se poročila obce poslovanja gospod Maks Brezlan z gospico Rozo Kidrič, juna želimo obilo medenih tednov v novem stanu. Mi ga pa danes pijemo na zdravje Poljčanskih in Loških faranov in vseh Štajercov

in Kranjcev. Živio! — Zakaj si jo pa vzel! Koncu pozdravljam vse rojake na onkraj luže in tukaj v Ameriki. In tebi, vrli list in napredni! Ja želimo mnogo napredka v novem letu in tudi jaz ga hočem imeti. Lincoln A. S.

Pozor!

Kdor ima seno ali slamo za prodati ali kdor hoče seno ali slamo kupiti, naj to naznani. Omeni naj tudi, ali želi krmo za govedo ali za konje. Vse ponudbe (z najnižjo ceno franko Ptuj) in sploh vse tozadavne dopise sprejema brezplačno

upravnništvo „Štajerca“ v Ptuj.

Novice.

Naš koledar — izšel!

Gotovo bode vse somišljenike in prijatelje razveselila vest, da je „Štajerčev kmetijski koledar“ za leto 1910 že izšel. In lahko rečemo, da je letošnji koledar v vsakem oziru boljši in večji nego prejšnja dva leta, odkar izbaja. Vse koledar obsega skupno 144 strani, 9 člankov, 11 povestij, 2 pesni, kalendarij, seznamek sejmov, poštne tarife in kolekovne lestvice, male vesti ter 12 slik. Vsebina našega letošnjega koledarja obsega to-le: 1. Leto 1910. — 2. Kalendarij. — 3. „V tretjo leto“. — 4. „Dan plačila“, spisal Karl Linhart. — 5. „Napredek“, spisal W. Ernst. — 6. „Na grobu Jožefa II.“, spisal K. L. — 7. „O gnojenju travnikov z umetnimi gnojili“, spisal K. L. — 8. „Na morja“, spisal K. L. — 9. „Prebivalstvo zemlje“ (z sliko). — 10. „Šteji namreč“, spisal K. L. — 11. „Vbogi vrabček“, spisal Peter Rosegger. — 12. „Gora in dolina“, spisal A. v. Auerwald. — 13. „Resnična povest“, spisala Mary Koch. — 14. „Od vsega največje (z sliko). — 15. „Usodepolne hlače“, spisal Fr. Lünzer. — 16. „Stari konj“, spisal Emil Zola. — 17. „Nekaj o naših poslih“. — 18. „Domači advokat“. — 19. „V kmetijski sukni smo vsi tovariši“, spisal L. v. d. March. — 20. „Lestvi stroški pridelovanja mleka“, spisal dr. P. Schuppli. — 21. „Mi z dežele“. — 22. „Od domače grude“, spisal Anton Gitschaler. — 23. „Iskal je zlato“, spisal A. A. Nauff. — 24. „Naprej za staro pravdo“, nekaj napredne pridige, spisal Štajerčev Pratikar. — 25. Male vesti. — 26. Poštne tarife. — 27. Seznamek sejmov na Štajrskem in Koroškem. — 28. Inzerati. — Kakor že vidi, je vsebina našega koledarja letos izredno bogata. Zato smo morali tudi koledar za celih 16 strani povečati. Tudi lepe slike smo dodali, da vstrežemo vrlim svojim somišljenikom. Cena pa je koledarju enaka ostala. „Štajerčev kmetijski koledar za l. 1910“ košta namreč samo 60 vinarjev, s poštnino vred pa 70 vinarjev. Teh 70 vinarjev ali 35 krajercov izda pač vsakdo lahko za tako veliko, zanimivo, zabavno in poučno knjigo. Kdor vzame 10 koledarjev, dobi enega zastoj. Opozorjamo na to naše zaupnike... Tako pošljemo naš koledar tudi letos s trdim zaupanjem v svet, da ga bode ljudstvo z veseljem sprejelo in naprej dajalo. Naročite se, kupujte koledar in agitirajte zanj! Vsi na delo!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Naše pritožbe. Pod tem naslovom objavil je ljubljanski zakoniti listič hofrata Ploja dopis, v katerem napada prav hudo napredni okrajni zastop ptujski s svojim načelnikom Ormigo. Mi bi na to lajanje ljubljanske čunje, katere itak živa duša ne pozna in ne čita, niti besedice ne odgovarjali. Ako to vkljub temu storimo, potem imamo le namen, pokazati v javnosti zlobnost in zabistost tistega lista, za katerim „stoji en c. k. hofra“ Ploj... Ne vemo, kdo je pisec dotičnega članka: Deloma smrdi malo po — kvasu in kvas se imenuje nemško „Germ“. Prvaška gospoda nas bode razumela, da se pri dotičnega članka lahko sramnje nad svoje nevednostjo in neumnostjo... Evo dokaze 1. „Sloga“ pisari, da „so že par let dobili cestarji na okrajne ceste le toliko kamenja za nasipavanje, da ga

Naš koledar ima 144 strani in mnogo slik.

Naročite si ga!